

GLURA FRANCISZEK (1935-1994)

Urodził się dnia 9 maja 1935 roku w wsi Siedlec koło Pępowa w powiecie gostyńskim. Ojciec Franciszek, wraz z matką Bronisławą (z domu Puślecka) prowadził 9 hektarowe gospodarstwo rolne. Rodzina Glurów była liczna. Najmłodszy – Franciszek był siódmym dzieckiem. Pozostali to: Marian (1925-1996), Teresa (1927), Pelagia (1928), Stanisław (1930-1946), Józef (1932) i Maria (1933).

Sytuacja rodziny Glurów nie była łatwa. Trudności finansowe spowodowane nierozważnym poręczeniem kredytu jednemu z krewnych przez ojca odbiły się na poziomie życia. Lata II wojny światowej pogłębiły tę sytuację. Do 1942 roku rodzina Glurów mieszkała w Siedlcu. W 1943 roku całą rodzinę wysiedlono do Żychlewa koło Krobi. Znajdował się tam punkt przejściowy dla Polaków przeznaczonych do przesiedlenia do Generalnego Gubernatorstwa. Pomimo, że ojciec Franciszek był powstańcem wielkopolskim, do przesiedlenia do Generalnej Guberni nie doszło. Zadecydowała o tym jego umiejętność układania bruku. Po dwóch tygodniach pozwolono całej rodzinie powrócić do Siedlca, chociaż gospodarstwa rolnego już nie zwrócono. Osiedlili się na nim koloniści niemieccy. Rodzina Glurów zamieszkała w gospodarstwie Stanisława Kowalskiego, a na własne powróciła dopiero po zakończeniu wojny. Źródłem egzystencji rodziny podczas wojny była praca ojca i starszego rodzeństwa przy budowie dróg. Kiedy w 1944 roku ojciec został wywieziony na przymusowe roboty, utrzymanie rodziny spadło na barki matki oraz starszych dzieci.

W 1945 roku dziesięcioletni Franciszek rozpoczął naukę w Szkole Podstawowej w Siedlcu, którą ukończył w 1950 roku. Następnie kontynuował edukację w Liceum Pedagogicznym w Lesznie. Jednak po dwóch latach był zmuszony ją przerwać, z powodu trudnej sytuacji materialnej rodziny. Szkołę tę ukończył później w systemie zaocznym. Później rozpoczął studia (również w systemie zaocznym) na Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego. Pracę magisterską obronił w 1974 roku. W 1953 roku rozpoczął pracę nauczycielską w Szkole Podstawowej w Sarbinowie. Chociaż ojciec miał kłopoty z nową władzą (próba kolektywizacji), młody Franciszek Glura mocno zaangażował się w nową rzeczywistość, działając w organizacjach młodzieżowych. W 1954 roku pracował w Szkole Podstawowej nr 1 w Gostyniu jako przewodnik Organizacji Harcerskiej. W roku następnym był zatrudniony w Zarządzie Powiatowym Związku Młodzieży Polskiej na stanowisku kierownika wydziału szkolno-harcerskiego. Po odbyciu dwuletniej służby wojskowej, w latach 1955-1957, Franciszek Glura był przez kilka miesięcy wychowawcą w Państwowym Domu Dziecka w Bodzewie. We wrześniu 1957 roku podjął pracę jako nauczyciel w Szkole Podstawowej w Drzęczewie.

Ożenił się z Heleną Nowak, a owocem tego związku były dzieci: Dorota (ur. 1959) i Roman (ur. 1963). Zamieszkali w budynku Szkoły Podstawowej w Drzęczewie i tam też podjęli pracę wspólnie ze starszym małżeństwem nauczycielskim p. Jankowiakami (byli to rodzice znanego regionalisty Stefana Jankowiaka).

W 1965 roku Helena i Franciszek razem z dziećmi przenieśli się do Gostynia. W nowej Szkole Podstawowej nr 3 Franciszek pełnił funkcję zastępcy dyrektora szkoły. Wspólnie z dyrektorem, Kazimierzem Dworeckim, dbał szczególnie o wyposażenie „trójki”. Tak powstały gabinety, np. ruchu drogowego czy geograficzny. Młodzież zapamiętała go jednak głównie jako organizatora rowerowych obozów wędrownych i obozów harcerskich.

W roku 1973 Franciszek zmienił pracę. Objął stanowisko dyrektora Powiatowego Domu Kultury w Gostyniu. To właśnie podczas pięcioletniej pracy w domu kultury rozbudziło się jego zamiłowanie do historii i kultury regionalnej. Szczególnie cieszyła go praca z Biskupianami. Wiele wysiłku i pracy włożył w rozwój regionalnego zespołu muzycznego i tanecznego. Zasłużył się również jako budowniczy i organizator sieci ośrodków kulturalnych w regionie gostyńskim. Powstały wtedy domy kultury (np. w Borku), czy domy strażaka (np. w Siedlcu). W 1979 roku Franciszek rozpoczął pracę w Zespole Opieki Zdrowotnej w Gostyniu na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. Funkcje tę sprawował aż do przejścia na emeryturę w 1989 roku, chociaż przez kilka lat pracował jeszcze w niepełnym wymiarze godzin jako kierownik ekonomiczny szpitala w Marysinie. Lata osiemdziesiąte dla Zespołu Opieki Zdrowotnej w Gostyniu to okres budowy lub rozbudowy placówek służby zdrowia. Dzięki staraniom całej dyrekcji ZOZ (dyrektorem naczelnym był Jan Markowski) powstały lub rozbudowano takie placówki jak np. ośrodki zdrowia (m.in. w Piaskach, Borku, Pępowie), czy też „Klub Seniora” w Gostyniu. Wiele pracy Franciszek Glura włożył w powstanie planów rozbudowy gostyńskiego szpitala. Pomimo że plany były już zatwierdzone, projekt ten ze względów finansowych upadł.

W latach 1992-1994 Franciszek Glura, będąc na emeryturze, pracował jeszcze w Spółdzielni Inwalidów „Simet” w Piaskach. Ostatnie lata życia poświęcił swojej rodzinie, przede wszystkim chorującej żonie Helenie. To również okres rozkwitu jego wielkiej pasji – pisania prac z historii regionalnej. Był autorem wielu z nich. Opublikował kilka książek i wiele artykułów historycznych. Działał także w gostyńskich organizacjach kulturalnych. Przez wiele lat był wiceprezesem Gostyńskiego Towarzystwa Kulturalnego.

Zmarł 23 listopada 1994 roku. Pochowany został na gostyńskim cmentarzu parafialnym.

Za swoją pracę i działalność społeczną Franciszek Glura otrzymał wiele odznaczeń, m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż za Zasługi dla ZHP, medale 30 i 40-lecia PRL, odznaki Zasłużony Działacz Kultury, Zasłużony Działacz LOK, Za Zasługi dla Województwa Leszczyńskiego, odznakę Przyjaciół Dziecka. W 1989 roku radni miasta Gostynia uhonorowali go za wieloletnią działalność „Laurem Gostynia”.

R. Glura, *Franciszek Glura (1935-1994) – regionalista, harcerz, nauczyciel*, „Gazeta Gostyńska” 1999, nr 23, nr 39; *Gostyńscy regionaliści. Franciszek Glura 1935-1999*, Gostyń 2000.